ဓမ္မခန္ဓာ (၃၆) "အို လူသား" (ယာဆင်)

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းပေးမှု အမှတ်စဉ်– ၄၁။ သုတ်ဒေသနာ– ၈၃ ပါး။

ဦးဒွေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့် –[၁း၁]

၁။	**يس** ۝ ယာ ဆင်[၈၆၁]
၂။	**وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ** ۝ ဓမ္မသတ်စင်စစ်ဖြစ်သော ကုရ်အာန်အားဖြင့်–
၃။	**إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ** ۝ ကေန်ပင် အသင်သည် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တို့ အနက်မှ ဖြစ်၍–
၄။	**عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ** ۝ မြဲမြံတည်တံ့သော လမ်းစဉ်တော်၌ ရှိ၏။
၅။	**تَنزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ** ۝ ဤ–ချမှတ်ချက်သည် ဘုန်းတော်ရှင် အကြင်နာရှင်၏ ထံမှ ဖြစ်၍–
၆။	**لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ** ۝ ဘဘိုးစဉ်ဆက် သတိပေးခြင်း မခံရ၊ မေ့လျော့နေသော လူမျိုးအား သတိပေးရန် ဖြစ်၏။
၇။	**لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ** ۝ ဤတရားတော်သည် ယုံကြည်ခြင်း မရှိခဲ့သော အများစု အပေါ်၌ အမှန်တရား ဖြစ်၏။
၈။	**إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلاَلاً فَهِيَ إِلَى الأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ** ۝ ငါအရှင်သည် သူတို့၏ ဂုတ်ပိုးမှ ချုပ်ကိုင်၍ သူတို့အား မေးစေ့မော့ ခေါင်းလှန်လျက် စီစဉ်ထား၏။[၈၆၂]
၉။	**وَجَعَلْنَا مِن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لاَ يُبْصِرُونَ** ۝ ထို့ပြင် သူတို့ လက်ရှိ–ရှေ့မှောက်မှ တံတိုင်းဖြင့်၊ သူတို့၏နောက်မှ တံတိုင်းဖြင့် စီစဉ်ထား၏၊ သို့ဖြင့် သူတို့အား လွှမ်းခြုံထား၏ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အမြင် မရှိကြချေ။[၈၆၃]

---

(၈၆၁) အာရ်ဗီဝေါဟာရ အတိုကောက် **ယာဆင်** မှာ **ယား– အင်ဆန်း** အို–လူသား ဟု အနက်ဖြစ်ပေသည်။ **အင်ဆန်း** ဆိုသည်မှာ ပြည့်စုံသော လူသား (မနုဿ) ဟု ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်မုဟမ္မဒ်ကို ရည်ညွှန်းပေသည်၊ (အိဗနိ အဗ္ဗားစ်)။

(၈၆၂) ဤသည် သစ္စာတရားတော်အား ဟောပြောသောအခါ မနာယူ ခေါင်းမော့မော်ကြားနေသော သူများကို ပမာဆောင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၈၆၃) သူတို့၏ ကျောထောက်နောက်ခံမျိုးရိုးသည်လည်း သူတို့အား သစ္စာတရားမှ ကာဆီးထားခဲ့သည်၊ သူတို့ရှေ့မှ ရပ်တည်သော ပညာတတ် ဆိုသည့် သူများသည်လည်း သစ္စာတရားထက် မိရိုးဖလာအား ကာကွယ်ရန်ကိုသာ မိမိတတ်သမျှ ပညာအားလုံးဖြင့် ကာဆီးထားကြပေ၏။

၁၀။	**وَسَوَاء عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لاَ يُؤْمِنُونَ** သူတို့အား သတိပေးသည် ဖြစ်စေ၊ သို့တည်းမဟုတ် သတိမပေးသည် ဖြစ်စေ အတူတူပင် သူတို့ ယုံကြည်ကြမည် မဟုတ်။[၈၆၄]
၁၁။	**إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَن بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ** အသင်သည် စကျွဲလွန်မှ မဟာကရုဏာရှင်အား ကြောက်ရွံ့ရိုကျိုးသော၊ သတိပေါ်ပေးခြင်းကို လိုက်နာသော သူကိုသာ သတိပေးဆုံးမနိုင်၏။ သူ့အား လွတ်ငြိမ်းခွင့်နှင့် ကျက်သရေရှိသော ဆုလဒ်အကြောင်း သတင်းကောင်းကို ပါးလော့။
၁၂။ ရိုးရာ	**إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ** ကေန်ပင် ငါသည် အသေကို ရှင်ပြန်စေ၏။ ငါသည် သူတို့၏ စုံရပ်ခံခဲ့သော **ခြေရာလက်ရာ**များကို မှတ်တမ်းတင်ထားတော်မူ၏။ သဗ္ဗလုံးစုံအား ရှင်းလင်းထင်ရှားသော ခေါင်းစီး အမှတ်စဉ်အတိုင်းဖြစ်၏။
၁၃။	**وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلاً أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءهَا الْمُرْسَلُونَ** သူတို့အား ဒေသတစ်ခု၏ ပေါင်းဖေါ်တို့ကို ပမာဆောင်၍ ဥပမာပေးလော့၊ ထို–သို့ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ရောက်လာသောအခါ၊–
၁၄။	**إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ** နှစ်ပါးကို ၎င်းတို့ထံသို့ ငါ စေစားသော်– သူတို့သည် ငြင်းဆန်ခံရ၏။ ငါသည် သူတို့အား သုံးပါးမြောက်ဖြင့် ဘုန်း လက်ရုံးတိုးစေ၍၊ သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့အတွက် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ဖြစ်၏၊”ဟု ဆိုကြ၏။
၁၅။	**قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلاَّ بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمن مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلاَّ تَكْذِبُونَ** ၎င်းတို့က “သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ ကဲ့သို့ လူပုဂ္ဂိုလ်များသာ ဖြစ်၏။ မဟာကရုဏာရှင်သည် တစ်စုံတစ်ရာကိုမှ ချမှတ်ပေးခြင်း မရှိချေ၊ သင်တို့မှာ လိမ်ညာသူများသာ ဖြစ်၏၊”ဟု ပြန်ပြောကြ၏။
၁၆။	**قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ** သူတို့က ပြောကြသည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့အတွက် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ဖြစ်သည်ကို ကံကြမ္မာရှင်သည် သိနေတော်မူ၏။
၁၇။	**وَمَا عَلَيْنَا إِلاَّ الْبَلاَغُ الْمُبِينُ** ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝန်တာမှာ ဓမ္မကို ဆိုက်ရောက်စေရန်ပင်၊”ဟု ဖြစ်၏။
၁၈။	**قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ** ၎င်းတို့က “သင်တို့ကြောင့် လူးလာဆန်ခတ်ဖြစ်ရ၏၊ အသင်တို့ မရပ်စဲလျှင်၊ သင်တို့အား ပစ်ထုတ်ပေအံ့၊ ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ နာကျင်သော ဝဋ်ကြွေးကိုသာ သင်တို့အား ထိသက်စေလတ္တံ့၊”ဟု ဆိုကြ၏။[၈၆၅]
၁၉။	**قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُم بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ** သူတို့က “သင်တို့ လူးလာဆန်ခတ်ဖြစ်ရခြင်းသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိ၏။ ယခု သင်တို့ သတိမပေါ်သေးသလော၊

(၈၆၄) ဤသုတ်တော်မှ ပြောသော သူတို့အား ဆိုသည်မှာ ရှေ့မှ နောက်မှ ကာဆီးကာဆီး လုပ်နေသော သူများကို ဆိုလိုပေသည်။ ဤကျမ်းတော်အားဖြင့် မေတ္တာထား သတိပေးနေသော မျိုးဆက်သစ်များကို မဆိုလိုပေ။

(၈၆၅) လူသားတို့အား အပြစ်ရှိသည်ဟု ယူဆ၍ ခဲထုသတ်ခြင်းသည် ရှေးဟောင်း ရိုးရာ အာရပ်တို့၏ စရိုက်သာ ဖြစ်ပေသည်။ အစ္စလာမ်၏ သွန်သင်ချက် မဟုတ်ချေ။ သို့သော် အစ္စလာမ် ခေါင်းစဉ်အောက်သို့ ရောက်လာသော အာရပ်များမှ အချို့သည် ယနေ့ထိ မိရိုးဖလာ ထိုအယူဟောင်းကို ဆက်လက် ကျင့်သုံးနေသေးသည်မှာ ဝမ်းနည်းဘွယ် ကောင်းလှပေသည်။

	အမှန်မှာ သင်တို့သည် အလွဲသုံးစားပြုသော လူမျိုးသာ ဖြစ်၏၊”ဟု ပြန်ပြော၏။
၂၀။	وَجَاء مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ မြို့စွန် အဝေးမှ လူတစ်ဦးသည် လုံးပန်း၍ ရောက်လာလျက် ပြောသည်မှာ “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များအား လိုက်နာကြကုန်လော့၊
၂၁။	اتَّبِعُوا مَن لاَّ يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ သင်တို့ထံမှ အကျိုးဆုလဒ် မတောင်း သူများကို လိုက်နာကြလော့၊ သူတို့သည် လမ်းညွှန်ခံရသူများ ဖြစ်ကြ၏။
၂၂။	وَمَا لِي لاَ أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ကျွန်ုပ်အား စတည်ဖြစ်စေသော အရှင်ကို ဘယ်အရာက မကိုးကွယ်စေသနည်း၊ အရှင့်ထံသို့သာ ဦးလှည့်ပြန်ရမည်ပင်။
၂၃။	أَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِ آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَن بِضُرٍّ لاَّ تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلاَ يُنقِذُونِ အရှင် မှလွဲ၍ အခြားဘုရားကို အယူထားသင့်သလော၊ မဟာကရုဏာရှင်က ကျွန်ုပ်အား ဘေးဥပဒ်သင့်စေလိုသော် ၎င်းတို့၏ အမျှဝေပေးခြင်းသည် ကျွန်ုပ်အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ ပြည့်စုံသည် မဟုတ်၊ ကယ်ဆယ်နိုင်သည်လည်း မဟုတ်ချေ။
၂၄။	إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلاَلٍ مُّبِينٍ အကယ်၍ဆိုသော်–ကျွန်ုပ်သည် ရှင်းလင်းထင်ရှားသော အပါယ်လမ်း၌ ဖြစ်ခဲ့ချေပြီ။
၂၅။	إِنِّي آمَنتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ အကျွန်ုပ်သည် သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်အား ယုံကြည်ပါ၏၊ သို့ဖြစ်၍ ကြားနာကြပါကုန်၊”ဟု ဖြစ်၏။
၂၆။	قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ သူ့အား “ဥယျာဉ်ဘုံသို့ ဝင်လော့၊”ဟု မိန့်သော်၊ သူက ပြောသည်မှာ “အလိုလေး– ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့ သိကြပါလေစ၊
၂၇။	بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် ကျွန်ုပ်အား လွတ်ငြိမ်းစေပြီ၊ ဘိသိက်မြှောက်ခံရသူများထဲမှ စီစဉ်ပေးပြီ၊”ဟု ဖြစ်၏။
၂၈။	وَمَا أَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِنْ جُندٍ مِّنَ السَّمَاء وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ သူ၏ နောက်တွင် သူ့လူမျိုး၏ ထံသို့ ကောင်းကင်ယံမှ စစ်သည်များကို တာဝန်ချမပေးချေ၊ ငါ အရှင်သည် ထိုသို့ တာဝန်ချပေးလေ့မရှိချေ။
၂၉။ သက်မဲ့များ	إِن كَانَتْ إِلاَّ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ အသံလှိုင်းကြီး တစ်ခုသာ ဖြစ်၏– ထိုအခါ သူတို့သည် မျိုးတုန်းကုန်တော့၏။
၃၀။	يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلاَّ كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُون အမှုဆောင်များအပေါ် ကြေကွဲရလေပြီ၊ သူတို့ထံသို့ ဉာဏ်စဉ်ဆောင် တစ်ပါး ရောက်လာလေတိုင်း၊ သူတို့သည် လှောင်ပြောင်လေ့ရှိကြကုန်၏။
၃၁။	أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنْ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لاَ يَرْجِعُونَ သူတို့မတိုင်မီ မျိုးဆက်မည်မျှကို တိမ်ကောစေခဲ့ကြောင်း သူတို့ မမြင်ကြသလော၊ ၎င်းတို့သည် သူတို့ထံသို့ ဦးလှည့်ပြန်လာမည် မဟုတ်ချေ။

၃၂။	وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ۞ ၎င်းတို့ကိုယ်စီ– ငါ၏ထံပါးသို့ အားလုံး ဆင့်ခေါ်ခံသူများ ဖြစ်ရလတ္တံ့။
၃၃။	وَآيَةٌ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ۞ သူတို့အတွက် နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်ရပ်မှာ သေနေသော မြေကမ္ဘာ ဖြစ်၏၊ ငါသည် ၎င်းအား ရှင်ပြန်စေ၍ ထိုမှ ကောက်ပဲသီးနှံများကို ပေါက်ရောက်စေကာ၊ ၎င်းမှ သူတို့ကို စားသုံးစေနိုင်၏။
၃၄။	وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ۞ ငါသည် ၎င်း၌ စွံပလွန်ပင် စပျစ်ပင် ဥယျာဉ်များကို စီစဉ်ပေး၏၊ ၎င်းမှ စိမ့်စမ်းများကို စီးထွက်စေ၏။
၃၅။	لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ သူတို့၏ လက်ဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ခြင်း မရှိသော အသီးများမှ သူတို့ စားသုံးနိုင်ရာ၏။ ကျေးဇူးမသိထိုက်သလော။
၃၆။	سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ۞ မြေကမ္ဘာပေါ် ဖြစ်ထွန်းရာမှ၊ သူတို့၏ ဥာဉ်စရိုက်များနှင့် သူတို့ မသိသေးရာများ ကိုယ်စီမှ– အစုံဖွဲ့ ဖြစ်တည်ပေးတော်မူသော အရှင်အား ဦးထိပ်ထားကြလော့။
၃၇။	وَآيَةٌ لَّهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ۞ ထို့နောက် သူတို့အတွက် နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်ရပ်မှာ ညဥ့် ဖြစ်၏။ ငါသည် ထိုမှ နေ့ကို ဖြတ်ကျော်လိုက်သည်နှင့် သူတို့ အမှောင်ကျသွားတော့၏။
၃၈။	وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ۞ နေသည် သူ့တည်ရာ အတိုင်း စီးမျောနေရ၏။ ဤသည် ဘုန်းတော်ရှင် သိနေသော အရှင်၏၊ စည်းချိန်ချမှတ်မှု ဖြစ်၏။
၃၉။ ခြောက်လာ	وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ۞ လ ၎င်းကို ဆက်၍ **စုံရပ်ခံနေသော** စွံပလွန်ကိုင်းကဲ့သို့ ဆင်းလာသည်ထိ စည်းချိန်ချထား၏။
၄၀။	لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ۞ နေသည် သူမ – လကို အပြစ်ရှာ ခြုံလွှမ်းခွင့် မရှိ၊ ညသည် နေ့ကို လွှန်ဆန်နိုင်ခွင့် မရှိချေ။ ၎င်းတို့ကိုယ်စီ ဂြိုလ်ပတ်လမ်း၌ တစိုက်မတ်မတ်ဖြစ်စေ၏။
၄၁။	وَآيَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ۞ သူတို့အတွက် နိမိတ်လက္ခဏာမှာ၊ ငါသည် သူတို့၏ သားမြေးများကို ဝန်တင် သင်္ဘောဖြင့် သယ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းပင်။
၄၂။	وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ۞ ငါသည် သူတို့အတွက် ထိုကဲ့သို့ အရာကို ဖြစ်တည်စေတော်မူ၏။ သူတို့ စီးသွားနိုင်ကြလတ္တံ့။
၄၃။ ☆ ၂၂:၇၀	وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ۞ စံချိန်ပြည့်မှီလျှင်၊☆ ငါသည် သူတို့အား နစ်မြုပ်စေနိုင်၏။ သူတို့အတွက် သနားသူ မရှိ၊ သူတို့မှာ ကယ်ဆယ်ခံရမည်လည်း မဟုတ်ချေ။
၄၄။	إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ۞ ငါ့ထံမှ ကရုဏာတော်သာ ရှိ၏။ သူတို့အား ကာလတစ်ခုထိ ချမ်းမြေ့စေ၏။

၄၅။	**وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ۞** သူတို့အား "သင်တို့အပေါ် ကရုဏာ သက်အံ့ငှာ၊ သင်တို့၏ လက်ရှိ–ရှေ့မှောက် သင်တို့၏နောက်များ၌ စည်းစောင့်ကြလော့၊" ဟု ပြောသောအခါ၊
၄၆။	**وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ۞** သူတို့ထံသို့ ကံကြမ္မာရှင်၏ သုတ္တန်များမှ မည်သည့် သုတ်ဒေသနာ မဆို ရောက်ရှိလာသော်၊ သူတို့သည် ဘောင်ကန့်ထားသူများသာ ဖြစ်ကြ၏။
၄၇။	**وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ۞** သူတို့အား "ပရမတ်ဘုရားရှင်က သင်တို့အား ရိက္ခာပေးရာမှ ပေးကမ်းသုံးစွဲကြလော့"ဟု ပြောသောအခါ၊ ဖုံးကွယ်သော သူများက ယုံကြည်သော သူတို့အား "စံချိန်ပြည့်မှီခဲ့သော် ပရမတ်ဘုရားရှင်က ကျွေးမွေးနိုင်ပါလျှက်၊ ကျွန်ုပ်တို့က ကျွေးမွေးရမည်လော၊ သင်တို့သည်ကား ရှင်းလင်းထင်ရှားသော လမ်းလွဲ၌ ရှိနေ၏၊"ဟု ပြန်ပြောကြ၏။
၄၈။	**وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ۞** သူတို့က "သင်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်ကြလျှင်၊ ဤကတိတော်မှာ မည်သည့် အချိန်၌နည်း၊"ဟု ပြောကြသေး၏။
၄၉။	**مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ۞** သူတို့၏ စောင့်ကြည့်ခြင်းမှာ သူတို့ချင်း အချေအတင်ဖြစ်စဉ် အရေးယူသွားမည့် အသံလှိုင်းကြီး တစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်၏။
၅၀။	**فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ۞** ထိုအခါ သူတို့သည် သေတမ်းစာရေးရန်၊ သူတို့၏ ဝိုင်းသားများထံသို့ လှည့်ပြန်ရန် တတ်နိုင်တော့သည် မဟုတ်ချေ။
၅၁။ ☆ ၆း၇၃	**وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ۞** ပုံစံ သက်ဝင်စေသောအခါ၊☆ သင်းချိုင်းဂူရှိသူများမှ ကံကြမ္မာရှင်၏ထံသို့ စုဆောင်းခံရလတ္တံ့။
၅၂။	**قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ۞** သူတို့က "ကျွန်ုပ်တို့များနှယ်၊ မည်သူက ကျွန်ုပ်တို့အား၊ အိပ်ယာမှ နိုးထစေသနည်း၊"ဟု ဆိုကြ၏။ ဤသည် ကရုဏာရှင်၏ ကတိတော်ပင် ဖြစ်၏။ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တို့သည် ဖြောင့်မှန်ကြကုန်၏။
၅၃။	**إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ۞** ဤသည် အသံလှိုင်းကြီး တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်၏။ ထိုအခါ သူတို့ အားလုံး ငါ၏ထံပါးသို့ ဆင့်ခေါ်ခံသူများ ဖြစ်ရလတ္တံ့။
၅၄။	**فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ۞** ထိုနေ့ကာလ၌ မည်သည့် ဉာဉ်စရိုက်သည်မှ တစ်စုံတစ်ရာ မိုက်ကြေးခွဲခံရမည် မဟုတ်၊ သင်တို့၏ ကျင့်ကြံလေ့ရှိသည်ကိုသာ အစားပေးခံရလတ္တံ့။
၅၅။ ပျော် လျှက်	**إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ۞** ကေန်ပင် သုခဘုံ၏ ပေါင်းဖော်များသည် ထို နေ့ကာလ၌ **သီးနှံရသကဲ့သို့** အလုပ်ရှုပ်နေကြ၏။
၅၆။	**هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِؤُونَ۞** သူတို့နှင့် သူတို့ စုဖွဲ့ဖော်တို့သည် အရိပ်ထဲ၌ ပလ္လင်များပေါ်၌ မှီလှဲနေရလတ္တံ့။

၅၇။	**لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ**۞ သူတို့အတွက် သစ်သီးဝလံများနှင့် သူတို့ ဆုတောင်းသမျှ ရှိနေ၏။
၅၈။	**سَلَامٌ قَوْلًا مِن رَّبٍّ رَّحِيمٍ**۞ ငြိမ်းချမ်းစေသော် ဟု ကြင်နာသော ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ စကားတော်လာရှိ၏။
၅၉။	**وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ**۞ အို ရာဇဝတ်ကောင်တို့ ယနေ့၌ သင်တို့သည် သီးခြားနေလော့။
၆၀။	**أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ**۞ အို အာဒံ၏ သားမြေးတို့၊ မကောင်းဆိုးဝါးတို့အား မကိုးကွယ်ရန် သင်တို့အား ငါ ပဋိညာဉ်မပြုခဲ့သလော။ သူသည် သင်တို့အား ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ စည်းဖေါက်သူ မဟုတ်တုံလော။
၆၁။	**وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ**۞ ငါအရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်အပ်သည် မဟုတ်လော၊ ဤသည် မြဲမြံတည်တံ့သော လမ်းစဉ် ဖြစ်၏။
၆၂။	**وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ**۞ သင်တို့မှ များစွာသော တောနေသူများကို သူက မုချ လမ်းလွဲစေခဲ့ပြီ။ အတွေးအခေါ်ရှိသူများ သင်တို့ မဖြစ်ခဲ့သလော။
၆၃။	**هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ**۞ ဤသည် သင်တို့အား ကတိပေးခဲ့သည့် ငရဲဘုံပင် ဖြစ်၏။
၆၄။	**اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ**۞ သင်တို့၏ ဖုံးကွယ်လေ့ရှိခြင်းကြောင့် ယနေ့တွင် သင်တို့သည် လောင်ကျွမ်းရမည်ပင်။
၆၅။	**الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ**۞ ဤနေ့၌ သူတို့၏ ပါးစပ်များကို ငါ အဆုံးသတ်လိုက်ပြီ။ သူတို့ ကျင့်ဆောင်လေ့ရှိသည့် အတွက် သူတို့၏ လက်များကို စကားပြောစေ၍၊ သူတို့၏ ခြေထောက်များကို သက်သေသက်ကန် ဖြစ်စေ၏။
၆၆။	**وَلَوْ نَشَاء لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ**۞ စံချိန်ပြည့်မှီခဲ့လျှင် သူတို့ လမ်းကြောင်းကို အပြိုင်ရှာသောအခါ၊ သူတို့၏ မျက်လုံးများအား အရေကျွာစေလတ္တံ့၊ သို့ဖြင့် သူတို့ မည်သို့ မြင်နိုင်ပေအံ့နည်း။
၆၇။	**وَلَوْ نَشَاء لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ**۞ စံချိန်ပြည့်မှီခဲ့လျှင်၊ သူတို့၏ နေသားကျနေသည်ကိုပင် သူတို့အား အသွင်ပြောင်းပစ်လတ္တံ့၊ သူတို့သည် ဆက်လက်၍ ဖြစ်စေ၊ ပြန်လှည့်၍ ဖြစ်စေ ရွေ့ရန် တတ်နိုင်ခြင်း မရှိပြီ။
၆၈။	**وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ**۞ ဘဝသံသရာ၌ သူ့အား အားအင်ကျိုးလာစေရန် ငါ ဖြစ်တည်ပေးထားသည်ကို သင်တို့ အတွေးအခေါ် မရှိကြလော။
၆၉။ ကိုယ်တော်	**وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ**۞ ငါသည် **သူ့**အား ကဗျာရေးခြင်းကို သင်ပေးသည် မဟုတ်။ ၎င်းဖြင့် **သူ့**အား အပြစ်ရှာနိုင်သည်လည်း မဟုတ်ချေ။ ဤသည် သတိပေးတရားတော်နှင့် ရှင်းလင်းထင်ရှားသော ကုရ်အာန်သာ ဖြစ်၏။

၇၀။	**لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ۞** ရှင်သူများကို သတိပေးရန် အလို့ငှာ ဖြစ်၏။ ဖုံးကွယ်သူတို့ အပေါ်ထားသော သစ္စာ တရားတော်လည်း ဖြစ်၏။
၇၁။	**أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ۞** သူတို့အတွက် ငါ၏ ကျင့်ကြံ လုပ်ပိုင်ခွင့်ဖြင့် ဖြစ်တည်ပေးရာများမှ သူတို့ အုပ်ချုပ်နိုင်သည့် ခွဲကွဲစားမြုံပြန်တိရိစ္ဆာန်များကို မမြင်ကြကုန်သလော။
၇၂။	**وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ۞** ငါအရှင်က သူတို့အတွက် ၎င်းတို့ကို နိမ့်ပါးစေ၏။ ၎င်းတို့မှ သူတို့ စီးနင်းကြ၏။ ၎င်းတို့မှ သူတို့ စားသုံးကြ၏။
၇၃။	**وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ۞** သူတို့အတွက် ၎င်းတို့မှ အခြားသော အကျိုးများ၊ သောက်သုံးရာများကို ရစေ၏။ ကျေးဇူးမသိ ထိုက်လေသလော။
၇၄။	**وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ۞** သို့တိုင်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင် မှလွဲ၍ အခြားဘုရားများ ရှိသည်ဟု အကူအညီ ရလိုရငြား အယူထားနေကြ၏။
၇၅။	**لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ۞** ၎င်းတို့က သူတို့အား ကူညီရန် မတတ်နိုင်ကြ။ ၎င်းတို့သည် သူတို့အတွက် ဆင့်ခေါ်ခံရသော စစ်သည်များ ဖြစ်၏။[၈၆၆]
၇၆။	**فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ۞** သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့၏ အပြောများကြောင့် သောကမဖြစ်နှင့်၊ ငါအရှင်သည် ကြိတ်ကြံစည်ရာ လူသိရှင်ကြားပြုရာများကို သိနေတော်မူ၏။
၇၇။	**أَوَلَمْ يَرَ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ۞** ငါသည် သူ့အား သုတ်ပိုးရည်မှ ဖြစ်တည်စေကြောင်း လူသားသည် မမြင်သလော၊ ထို့နောက် သူသည် ပြောင်ပြောင်းခုံသူ ဖြစ်၏။
၇၈။	**وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ۞** ထို့နောက် သူ့အား ဖြစ်တည်ပေးသည်ကို မေ့ပစ်လျှက် ငါအရှင်အား ပမာဆောင် ဥပမာပေး၍ "တစ်စစီဖြစ် နေသည့် အရိုးများကို မည်သူက ပြန်ရှင်စေအံ့နည်း၊"ဟု ဆို၏။
၇၉။	**قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ۞** ဟောလော့ "၎င်းတို့အား ပထမ အကြိမ် ပေါက်ပွားစေသည့် အရှင်က ပြန်ရှင်စေမည်ပင်၊ အရှင်သည် ဖြစ်တည်ပေးခြင်း ကိုယ်စီအား သိနေသော အရှင် ဖြစ်၏၊"
၈၀။	**الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ۞** အရှင်သည် သင်တို့အတွက် အပင်စိမ်းမှ မီးကို စီစဉ်ပေး၏။ သို့ဖြင့် သင်တို့သည် ၎င်းမှ မီးကူးကြ၏။
၈၁။	**أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُم بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ۞** မိုးများနှင့် မြေအား စည်းချိန်တကျ ဖြစ်တည်စေသော အရှင်သည် ၎င်းတို့ကို အလားတူ ဖြစ်တည်စေနိုင်သည် မဟုတ်

(၈၆၆) ကိုးကွယ်ခံခေါင်းဆောင်များမှာ အမှန်တကယ် စာရင်းရှင်းရမည့် နေ့တွင် အပြစ်ပေးခံရန် အသင့်ပြင် သတိဆွဲနေရသော သာမန်ရဲဘော်ကလေး အဆင့်သာ ရှိကြောင်း သူတို့၏ (ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့သူတို့၏) ရှေ့မှောက်၌ပင် မြင်တွေ့ရပေမည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။

	လော၊ အမှန်မှာ အရှင်သည် ဖြစ်တည်စေသော အရှင်၊ သိနေတော်မူသော အရှင် ဖြစ်၏။
၈၂။ ☆ ၂း၁၁၇	**إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ۞** တစ်စုံတစ်ရာအား ဖြစ်စေလိုလျှင် အရှင်၏ ညွှန်ကြားချက်၌ "ဖြစ်"ဟု မိန့်လိုက်သည်နှင့် ဆင့်ကဲပြည့်စုံ ဖြစ်လာရ၏။☆
၈၃။	**فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ۞** အရှင့်အား ဦးထိပ်ထားကြလော့– အရှင့်၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်၌သာ သဗ္ဗလုံးစုံအား အစိုးရခြင်းသည် ရှိ၏၊ အရှင့်ထံသို့သာ ဦးလှည့်ပြန်ရမည်တည်း။